ਰਹਰਾਸਿ

रहरासि

Rehraas

ਰਹਰਾਸਿ

रहरासि

Rehraas

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

सलोकु मः १ ॥

salok mahalla 1.

ਦੁਖੁ ਦਾਰੂ ਸੁਖੁ ਰੋਗੁ ਭਇਆ ਜਾ ਸੁਖੁ ਤਾਮਿ ਨ ਹੋਈ ॥

दुखु दारू सुखु रोगु भइआ जा सुखु तामि न होई ॥

dukh daaroo sukh rog bha-i-aa jaa sukh taam na ho-ee.

ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਕਰਣਾ ਮੈ ਨਾਹੀ ਜਾ ਹਉ ਕਰੀ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥

तूं करता करणा मै नाही जा हउ करी न होई ॥१॥

too^{N} kartaa karnaa mai naahee jaa ha-o karee na ho-ee.

ਬਲਿਹਾਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਵਸਿਆ॥

बलिहारी कुदरति वसिआ॥

bali-haaree kudrat vasi-aa.

ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तेरा अंतु न जाई लखिआ ॥१॥ रहाउ ॥
tayraa ant na jaa-ee lakhi-aa. rahaa-o ||

ਜਾਤਿ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾਤਾ
जाति महि जोति जोति महि जाता
jaat meh jot jot meh jaataa

ਅਕਲ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ॥
अकल कला भरपूरि रहिआ ॥
a-kal kalaa bharpoor rahi-aa.

ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਫਤਿ ਸੁਆਲ੍ਹਿਉ
तूं सचा साहिबु सिफति सुआल्हिउ
tooN sachaa saahib sifat su-aaliha-o

ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੋ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥
जिनि कीती सो पारि पइआ ॥
jin keetee so paar pa-i-aa.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀਆ ਬਾਤਾ

कहु नानक करते कीआ बाता

kaho Nanak kartay kee-aa baataa

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ॥੨॥

जो किछु करणा सु करि रहिआ ॥२॥

jo kichh kar-naa so kar rahi-aa.

ਸੋ ਦਰੁ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧

सो दरु रागु आसा महला १

so dar raag aasaa mahalla 1

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ੴ सतिगुर प्रसादि ॥

ik-oNkaar satgur prasaad.

ਸੋ ਦਰੁ ਤੇਰਾ ਕੇਹਾ ਸੋ ਘਰੁ ਕੇਹਾ

सो दरु तेरा केहा सो घरु केहा

so dar tayraa kayhaa so ghar kayhaa

ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ॥
जितु बहि सर्ब समाले॥
jit bahi sarab samaalay.

ਵਾਜੇ ਤੇਰੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖਾ
वाजे तेरे नाद अनेक असंखा
vaajay tayray naad anayk asankhaa

ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਵਾਵਣਹਾਰੇ ॥
केते तेरे वावणहारे ॥
kaytay tayray vaavanhaaray.

ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਰਾਗ ਪਰੀ
केते तेरे राग परी
kaytay tayray raag paree

ਸਿਉ ਕਹੀਅਹਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਗਾਵਣਹਾਰੇ ॥
सिउ कहीअहि केते तेरे गावणहारे ॥
si-o kahee-ahi kaytay tayray gaavan haaray.

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਪਵਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ
गावनि तुधनो पवणु पाणी बैसंतरु
gaavan tuDhno pavan paanee baisantar

ਗਾਵੈ ਰਾਜਾ ਧਰਮੁ ਦੁਆਰੇ ॥
गावै राजा धरमु दुआरे ॥
gaavai raajaa Dharam du-aaray.

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ ਲਿਖਿ ਜਾਣਨਿ
गावनि तुधनो चितु गुपतु लिखि जाणनि
gaavan tuDhno chit gupat likh jaanan

ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥
लिखि लिखि धरमु बीचारे ॥
likh likh Dharam beechaaray.

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਈਸਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਵੀ
गावनि तुधनो ईसरु ब्रह्मा देवी
gaavan tuDhno eesar barahmaa dayvee

ਸੋਹਨਿ ਤੇਰੇ ਸਦਾ ਸਵਾਰੇ ॥

सोहनि तेरे सदा सवारे ॥

sohan tayray sadaa savaaray.

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿ ਬੈਠੇ

गावनि तुधनो इंद्र इंद्रासणि बैठे

gaavan tuDhno indar indaraasan baithay

ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਿ ਨਾਲੇ॥

देवतिआ दरि नाले॥

dayviti-aa dar naalay.

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰਿ

गावनि तुधनो सिध समाधी अंदरि

gaavan tuDhno siDh samaaDhee andar

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਸਾਧ ਬੀਚਾਰੇ ॥

गावनि तुधनो साध बीचारे ॥

gaavan tuDhno saaDh beechaaray.

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ

गावनि तुधनो जती सती संतोखी

gaavan tuDhno jatee satee santokhee

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ ॥
गावनि तुधनो वीर करारे ॥
gaavan tuDhno veer karaaray.

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਪੰਡਿਤ ਪੜਨਿ ਰਖੀਸੁਰ
गावनि तुधनो पंडित पड़नि रखीसुर
gaavan tuDhno pandit parhan rakheesur

ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵੇਦਾ ਨਾਲੇ॥
जुगु जुगु वेदा नाले॥
jug jug vaydaa naalay.

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਮੋਹਣੀਆ ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ
गावनि तुधनो मोहणीआ मनु मोहनि
gaavan tuDhno mohnee-aa man mohan

ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਇਆਲੇ॥
सुरगु मछु पइआले॥
surag machh pa-i-aalay.

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ

गावनि तुधनो रतन उपाए तेरे

gaavan tuDhno ratan upaa-ay tayray

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਲੇ ॥

अठसठि तीर्थ नाले ॥

athsath tirath naalay.

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰਾ

गावनि तुधनो जोध महाबल सूरा

gaavan tuDhno joDh mahaabal sooraa

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ ॥

गावनि तुधनो खाणी चारे ॥

gaavan tuDhno khaanee chaaray.

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ

गावनि तुधनो खंड मंडल ब्रहमंडा

gaavan tuDhno khand mandal brahamandaa

ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥

करि करि रखे तेरे धारे ॥

kar kar rakhay tayray Dhaaray.

ਸੇਈ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵਨਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ

सेई तुधनो गावनि जो तुधु भावनि

say-ee tuDhno gaavan jo tuDh bhaavan

ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ ॥

रते तेरे भगत रसाले ॥

ratay tayray bhagat rasaalay.

ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵਨਿ ਸੇ ਮੈ

होरि केते तुधनो गावनि से मै

hor kaytay tuDhno gaavan say mai

ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਨਿ ਨਾਨਕੁ ਕਿਆ ਬੀਚਾਰੇ॥

चिति न आवनि नानकु किआ बीचारे॥

chit na aavan Nanak ki-aa beechaaray.

ਸੋਈ ਸੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥
सोई सोई सदा सचु साहिबु साचा साची नाई ॥
so-ee so-ee sadaa sach saahib saachaa saachee naa-ee.

ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ॥
है भी होसी जाइ न जासी रचना जिनि रचाई॥
hai bhee hosee jaa-ay na jaasee rachnaa jin rachaa-ee.

ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਭਾਤੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਿਨਸੀ
रंगी रंगी भाती करि करि जिनसी
rangee rangee bhaatee kar kar jinsee

ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ॥
माइआ जिनि उपाई॥
maa-i-aa jin upaa-ee.

ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ॥
करि करि देखै कीता आपणा जिउ तिस दी वडिआई॥
kar kar daykhai keetaa aapnaa ji-o tis dee

vadi-aa-ee.

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ਫਿਰਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥
जो तिसु भावै सोई करसी फिरि हुकमु न करणा जाई ॥
jo tis bhaavai so-ee karsee fir hukam na karnaa jaa-ee.

ਸੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਹਾ ਪਤਿ ਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕ ਰਹਣੁ ਰਜਾਈ ॥੧॥
सो पातिसाहु साहा पति साहिबु नानक रहणु रजाई ॥१॥
so paatisaahu saahaa pati saahib Nanak rahan rajaa-ee.

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥
आसा महला १ ॥
aasaa mahalla 1.

ਸੁਣਿ ਵਡਾ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥
सुणि वडा आखै सभु कोइ ॥
sun vadaa aakhai sabh ko-ay.

ਕੇਵਡੁ ਵਡਾ ਡੀਠਾ ਹੋਇ ॥

केवडु वडा डीठा होइ ॥

kayvad vadaa deethaa ho-ay.

ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਇ ॥

कीमति पाइ न कहिआ जाइ ॥

keemat paa-ay na kahi-aa jaa-ay.

ਕਹਣੈ ਵਾਲੇ ਤੇਰੇ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੧॥

कहणै वाले तेरे रहे समाइ ॥१॥

kahnai vaalay tayray rahay samaa-ay.

ਵਡੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥

वडे मेरे साहिबा गहिर गंभीरा गुणी गहीरा ॥

vaday mayray saahibaa gahir gambheeraa gunee gaheeraa.

ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਤੇਰਾ ਕੇਤਾ ਕੇਵਡੁ ਚੀਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

कोइ न जाणै तेरा केता केवडु चीरा ॥१॥ रहाउ ॥

ko-ay na jaanai tayraa kaytaa kayvad cheeraa. rahaa-o

ਸਭਿ ਸੁਰਤੀ ਮਿਲਿ ਸੁਰਤਿ ਕਮਾਈ ॥
सभि सुरती मिलि सुरति कमाई ॥
sabh surtee mil surat kamaa-ee.

ਸਭ ਕੀਮਤਿ ਮਿਲਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥
सभ कीमति मिलि कीमति पाई ॥
sabh keemat mil keemat paa-ee.

ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਗੁਰ ਗੁਰ ਹਾਈ ॥
गिआनी धिआनी गुर गुर हाई ॥
gi-aanee Dhi-aanee gur gur haa-ee.

ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਤੇਰੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ॥੨॥
कहणु न जाई तेरी तिलु वडिआई॥२॥
kahan na jaa-ee tayree til vadi-aa-ee.

ਸਭਿ ਸਤ ਸਭਿ ਤਪ ਸਭਿ ਚੰਗਿਆਈਆ ॥
सभि सत सभि तप सभि चंगिआईआ ॥
sabh sat sabh tap sabh chang-aa-ee-aa.

ਸਿਧਾ ਪੁਰਖਾ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ॥
सिधा पुरखा कीआ वडिआईआ॥
siDhaa purkhaa kee-aa vadi-aa-ee-aa.

ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ਸਿਧੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ॥
तुधु विणु सिधी किनै न पाईआ ॥
tuDh vin siDhee kinai na paa-ee-aa.

ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਨਾਹੀ ਠਾਕਿ ਰਹਾਈਆ॥੩॥
करमि मिलै नाही ठाकि रहाईआ॥३॥
karam milai naahee thaak rahaa-ee-aa.

ਆਖਣ ਵਾਲਾ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ॥
आखण वाला किआ वेचारा ॥
aakhan vaalaa ki-aa vaychaaraa.

ਸਿਫਤੀ ਭਰੇ ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥
सिफती भरे तेरे भंडारा ॥
siftee bharay tayray bhandaaraa.

ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਿਸੈ ਕਿਆ ਚਾਰਾ ॥

जिसु तू देहि तिसै किआ चारा ॥
jis too deh tisai ki-aa chaaraa.

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੪॥੨॥
नानक सचु सवारणहारा ॥४॥२॥
Nanak sach savaaranhaaraa.

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥
आसा महला १ ॥
aasaa mahalla 1.

ਆਖਾ ਜੀਵਾ ਵਿਸਰੈ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥
आखा जीवा विसरै मरि जाउ ॥
aakhaa jeevaa visrai mar jaa-o.

ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥
आखणि अउखा साचा नाउ ॥
aakhan a-ukhaa saachaa naa-o.

ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਲਾਗੈ ਭੂਖ ॥
साचे नाम की लागै भूख ॥

saachay naam kee laagai bhookh.

ਉਤੁ ਭੂਖੈ ਖਾਇ ਚਲੀਅਹਿ ਦੂਖ ॥੧॥
उतु भूखै खाइ चलीअहि दूख ॥१॥
ut bhookhai khaa-ay chalee-ahi dookh.

ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥
सो किउ विसरै मेरी माइ ॥
so ki-o visrai mayree maa-ay.

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
साचा साहिबु साचै नाइ ॥१॥ रहाउ ॥
saachaa saahib saachai naa-ay. rahaa-o||

ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ ॥
साचे नाम की तिलु वडिआई ॥
saachay naam kee til vadi-aa-ee.

ਆਖਿ ਥਕੇ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥
आखि थके कीमति नही पाई ॥
aakh thakay keemat nahee paa-ee.

ਜੇ ਸਭਿ ਮਿਲਿ ਕੈ ਆਖਣ ਪਾਹਿ ॥

जे सभि मिलि कै आखण पाहि ॥

jay sabh mil kai aakhan paahi.

ਵਡਾ ਨ ਹੋਵੈ ਘਾਟਿ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥

वडा न होवै घाटि न जाइ ॥२॥

vadaa na hovai ghaat na jaa-ay.

ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਹੋਵੈ ਸੋਗੁ ॥

ना ओहु मरै न होवै सोगु ॥

naa oh marai na hovai sog.

ਦੇਦਾ ਰਹੈ ਨ ਚੂਕੈ ਭੋਗੁ ॥

देदा रहै न चूकै भोगु ॥

daydaa rahai na chookai bhog.

ਗੁਣੁ ਏਹੋ ਹੋਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

गुणु एहो होरु नाही कोइ ॥

gun ayho hor naahee ko-ay.

ਨਾ ਕੋ ਹੋਆ ਨਾ ਕੋ ਹੋਇ ॥੩॥
ना को होआ ना को होइ ॥३॥
naa ko ho-aa naa ko ho-ay.

ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ਤੇਵਡ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ॥
जेवडु आपि तेवड तेरी दाति ॥
jayvad aap tayvad tayree daat.

ਜਿਨਿ ਦਿਨੁ ਕਰਿ ਕੈ ਕੀਤੀ ਰਾਤਿ ॥
जिनि दिनु करि कै कीती राति ॥
jin din kar kai keetee raat.

ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਹਿ ਤੇ ਕਮਜਾਤਿ ॥
खसमु विसारहि ते कमजाति ॥
khasam visaareh tay kamjaat.

ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਬਾਝੁ ਸਨਾਤਿ ॥੪॥੩॥
नानक नावै बाझु सनाति ॥४॥३॥
Nanak naavai baajh sanaat.

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪॥

रागु गूजरी महला ४॥

raag goojree mahalla 4.

ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਪੁਰਖਾ

हरि के जन सतिगुर सतपुरखा

har kay jan satgur satpurkhaa

ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥

बिनउ करउ गुर पासि ॥

bina-o kara-o gur paas.

ਹਮ ਕੀਰੇ ਕਿਰਮ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ

हम कीरे किर्म सतिगुर सरणाई

ham keeray kiram satgur sarnaa-ee

ਕਰਿ ਦਇਆ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੧॥

करि दइआ नामु परगासि ॥१॥

kar da-i-aa naam pargaas.

ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਗੁਰਦੇਵ ਮੋ ਕਉ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥

मेरे मीत गुरदेव मो कउ राम नामु परगासि ॥

mayray meet gurdayv mo ka-o raam naam pargaas.

ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾਈ
गुरमति नामु मेरा प्रान सखाई
gurmat naam mayraa paraan sakhaa-ee

ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਮਰੀ ਰਹਰਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हरि कीरति हमरी रहरासि ॥१॥ रहाउ ॥
har keerat hamree rahraas. rahaa-o||

ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਵਡ ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ
हरि जन के वड भाग वडेरे
har jan kay vad bhaag vadayray

ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਧਾ ਹਰਿ ਪਿਆਸ ॥
जिन हरि हरि सरधा हरि पिआस ॥
jin har har sarDhaa har pi-aas.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਹਿ
हरि हरि नामु मिलै तृपतासहि

har har naam milai tariptaa-sahi

ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਿ ॥੨॥
मिलि संगति गुण परगासि ॥२॥
mil sangat gun pargaas.

ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ
जिन हरि हरि हरि रसु नामु न पाइआ
jin har har har ras naam na paa-i-aa

ਤੇ ਭਾਗਹੀਣ ਜਮ ਪਾਸਿ ॥
ते भागहीण जम पासि ॥
tay bhaagheen jam paas.

ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਸੰਗਤਿ ਨਹੀ ਆਏ
जो सतिगुर सरणि संगति नही आए
jo satgur saran sangat nahee aa-ay

ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵੇ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਾਸਿ ॥੩॥
ध्रिगु जीवे ध्रिगु जीवासि ॥३॥
Dharig jeevay Dharig jeevaas.

ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ
जिन हरि जन सतिगुर संगति पाई
jin har jan satgur sangat paa-ee

ਤਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਲਿਖਾਸਿ ॥
तिन धुरि मसतकि लिखिआ लिखासि ॥
tin Dhur mastak likhi-aa likhaas.

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ
धनु धंनु सत संगति जितु हरि रसु पाइआ
Dhan Dhan sat sangat jit har ras paa-i-aa

ਮਿਲਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੪॥੪॥
मिलि जन नानक नामु परगासि ॥४॥४॥
mil jan Nanak naam pargaas.

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
रागु गूजरी महला ५ ॥
raag goojree
mahalla 5.

ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਚਿਤਵਹਿ ਉਦਮੁ

काहे रे मन चितवहि उदमु

kaahay ray man chitvahi udam

ਜਾ ਆਹਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਰਿਆ ॥

जा आहरि हरि जीउ परिआ ॥

jaa aahar har jee-o pari-aa.

ਸੈਲ ਪਥਰ ਮਹਿ ਜੰਤ ਉਪਾਏ

सैल पथर महि जंत उपाए

sail pathar meh jant upaa-ay

ਤਾ ਕਾ ਰਿਜਕੁ ਆਗੈ ਕਰਿ ਧਰਿਆ ॥੧॥

ता का रिजकु आगै करि धरिआ ॥१॥

taa kaa rijak aagai kar Dhari-aa.

ਮੇਰੇ ਮਾਧਉ ਜੀ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੇ ਸੁ ਤਰਿਆ ॥

मेरे माधउ जी सतसंगति मिले सु तरिआ ॥

mayray maaDha-o jee satsangat milay so

tari-aa.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸੂਕੇ ਕਾਸਟ ਹਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

गुर परसादि पर्म पदु पाइआ सूके कासट हरिआ ॥१॥ रहाउ ॥

gur parsaad param pad paa-i-aa sookay kaasat hari-aa. rahaa-o

ਜਨਨਿ ਪਿਤਾ ਲੋਕ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ

जननि पिता लोक सुत बनिता

janan pitaa lok sut banitaa

ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਕੀ ਧਰਿਆ ॥

कोइ न किस की धरिआ ॥

ko-ay na kis kee Dhari-aa.

ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹੇ ਠਾਕੁਰੁ ਕਾਹੇ ਮਨ ਭਉ ਕਰਿਆ ॥੨॥

सिरि सिरि रिजकु संबाहे ठाकुरु काहे मन भउ करिआ

॥੨॥

sir sir rijak sambaahay thaakur kaahay man bha-o kari-aa.

ਊਡੇ ਊਡਿ ਆਵੈ ਸੈ ਕੋਸਾ ਤਿਸੁ ਪਾਛੈ ਬਚਰੇ ਛਰਿਆ ॥

ऊडे ऊडि आवै सै कोसा तिसु पाछै बचरे छरिआ ॥

ooday ood aavai sai kosaa tis paachhai bachray chhari-aa.

ਤਿਨ ਕਵਣੁ ਖਲਾਵੈ ਕਵਣੁ ਚੁਗਾਵੈ ਮਨ ਮਹਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿਆ ॥੩॥

तिन कवणु खलावै कवणु चुगावै मन महि सिमरनु करिआ ॥३॥

tin kavan khalaavai kavan chugaavai man meh simran kari-aa.

ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਦਸ ਅਸਟ ਸਿਧਾਨ ਠਾਕੁਰ ਕਰ ਤਲ ਧਰਿਆ ॥

सभि निधान दस असट सिधान ठाकुर कर तल धरिआ ॥

sabh niDhaan das asat sidhaan thaakur

kar tal Dhari-aa.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਰਿਆ॥੪॥੫॥

जन नानक बलि बलि सद बलि जाईऐ तेरा अंतु न पारावरिआ॥४॥५॥

jan Nanak bal bal sad bal jaa-ee-ai tayraa ant na paraavari-aa.

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਸੋ ਪੁਰਖੁ

रागु आसा महला ४ सो पुरखु

raag aasaa mahalla 4 so purakh

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ੴ सतिगुर प्रसादि ॥

ik-o^N kaar satgur prasaad.

ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਅਗਮਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥

सो पुरखु निरंजनु हरि पुरखु निरंजनु हरि अगमा अगम अपारा ॥

so purakh niranjan har purakh niranjan
har agmaa agam apaaraa.

ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ

सभि धिआवहि सभि धिआवहि

sabh Dhi-aavahi sabh Dhi-aavahi

ਤੁਧੁ ਜੀ ਹਰਿ ਸਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥

तुधु जी हरि सचे सिरजणहारा ॥

tuDh jee har sachay sirjanhaaraa.

ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀ ਤੂੰ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾਰਾ ॥

सभि जीअ तुमारे जी तूं जीआ का दातारा ॥

sabh jee-a tumaaray jee tooN jee-aa kaa
daataaraa.

ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜੀ ਸਭਿ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾ ॥

हरि धिआवहु संतहु जी सभि दूख विसारणहारा ॥

har Dhi-aavahu santahu jee sabh dookh
visaaranhaaraa.

ਹਰਿ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ਜੀ ਕਿਆ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰਾ॥੧॥

हरि आपे ठाकुरु हरि आपे सेवकु जी किआ नानक जंत विचारा॥१॥

har aapay thaakur har aapay sayvak jee ki-aa Nanak jant vichaaraa.

ਤੂੰ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜੀ

तूं घट घट अंतरि सर्ब निरंतरि जी

tooN ghat ghat antar sarab nirantar jee

ਹਰਿ ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਸਮਾਣਾ ॥

हरि एको पुरखु समाणा ॥

har ayko purakh samaanaa.

ਇਕਿ ਦਾਤੇ ਇਕਿ ਭੇਖਾਰੀ ਜੀ

इकि दाते इकि भेखारी जी

ik daatay ik bhaykhaaree jee

ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣਾ ॥

सभि तेरे चोज विडाणा ॥

sabh tayray choj vidaanaa.

ਤੂੰ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਜੀ
तूं आपे दाता आपे भुगता जी
tooN aapay daataa aapay bhugtaa jee

ਹਉ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥
हउ तुधु बिनु अवरु न जाणा ॥
ha-o tuDh bin avar na jaanaa.

ਤੂੰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਬੇਅੰਤੁ ਬੇਅੰਤੁ ਜੀ
तूं पारब्रह्मु बेअंतु बेअंतु जी
tooN paarbarahm bay-ant bay-ant jee

ਤੇਰੇ ਕਿਆ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣਾ ॥
तेरे किआ गुण आखि वखाणा ॥
tayray ki-aa gun aakh vakhaanaa.

ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ
जो सेवहि जो सेवहि तुधु जी
jo sayveh jo sayveh tuDh jee

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥੨॥
जनु नानकु तिन कुरबाणा ॥२॥
jan Nanak tin kurbaanaa.

ਹਰਿ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ
हरि धिआवहि हरि धिआवहि तुधु जी
har Dhi-aavahi har Dhi-aavahi tuDh jee

ਸੇ ਜਨ ਜੁਗ ਮਹਿ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥
से जन जुग महि सुखवासी ॥
say jan jug meh sukhvaasee.

ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਭਏ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜੀ
से मुकतु से मुकतु भए जिन हरि धिआइआ जी
say mukat say mukat bha-ay jin har Dhi-aa-i-aa jee

ਤਿਨ ਤੂਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥
तिन तूटी जम की फासी ॥
tin tootee jam kee faasee.

ਜਿਨ ਨਿਰਭਉ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ

जिन निरभउ जिन हरि निरभउ

jin nirbha-o jin har nirbha-o

ਧਿਆਇਆ ਜੀ ਤਿਨ ਕਾ ਭਉ ਸਭੁ ਗਵਾਸੀ ॥

धिआइआ जी तिन का भउ सभु गवासी ॥

Dhi-aa-i-aa jee tin kaa bha-o sabh gavaasee.

ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ

जिन सेविआ जिन सेविआ

jin sayvi-aa jin sayvi-aa

ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਜੀ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪਿ ਸਮਾਸੀ ॥

मेरा हरि जी ते हरि हरि रूपि समासी ॥

mayraa har jee tay har har roop samaasee.

ਸੇ ਧੰਨੁ ਸੇ ਧੰਨੁ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜੀ

से धंनु से धंनु जिन हरि धिआइआ जी

say Dhan say Dhan jin har Dhi-aa-i-aa jee

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਸੀ ॥੩॥

जनु नानकु तिन बलि जासी ॥३॥

jan Nanak tin bal jaasee.

ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ

तेरी भगति तेरी भगति

tayree bhagat tayree bhagat

ਭੰਡਾਰ ਜੀ ਭਰੇ ਬਿਅੰਤ ਬੇਅੰਤਾ ॥

भंडार जी भरे बिअंत बेअंता ॥

bhandaar jee bharay bi-ant bay-antaa.

ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਲਾਹਨਿ ਤੁਧੁ ਜੀ

तेरे भगत तेरे भगत सलाहनि तुधु जी

tayray bhagat tayray bhagat salaahan tuDh jee

ਹਰਿ ਅਨਿਕ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤਾ॥

हरि अनिक अनेक अनंता॥

har anik anayk anantaa.

ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਪੂਜਾ ਜੀ

तेरी अनिक तेरी अनिक करहि हरि पूजा जी

tayree anik tayree anik karahi har poojaa jee

ਤਪੁ ਤਾਪਹਿ ਜਪਹਿ ਬੇਅੰਤਾ ॥

तपु तापहि जपहि बेअंता ॥

tap taapeh jaapeh bay-antaa.

ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਪੜਹਿ ਬਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ

तेरे अनेक तेरे अनेक पड़हि बहु सिमृति

tayray anayk tayray anayk parheh baho simrit

ਸਾਸਤ ਜੀ ਕਰਿ ਕਿਰਿਆ ਖਟੁ ਕਰਮ ਕਰੰਤਾ ॥

सासत जी करि किरिआ खटु कर्म करंता ॥

saasat jee kar kiri-aa khat karam karantaa.

ਸੇ ਭਗਤ ਸੇ ਭਗਤ ਭਲੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜੀ

से भगत से भगत भले जन नानक जी

say bhagat say bhagat bhalay jan Nanak jee

ਜੋ ਭਾਵਹਿ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥੪॥

जो भावहि मेरे हरि भगवंता ॥४॥

jo bhaaveh mayray har bhagvantaa.

ਤੂੰ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਜੀ

तूं आदि पुरखु अपरंपरु करता जी

too^{N} aad purakh aprampar kartaa jee

ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

तुधु जेवडु अवरु न कोई ॥

tuDh jayvad avar na ko-ee.

ਤੂੰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੂੰ

तूं जुगु जुगु एको सदा सदा तूं

too^{N} jug jug ayko sadaa sadaa too^{N}

ਏਕੋ ਜੀ ਤੂੰ ਨਿਹਚਲੁ ਕਰਤਾ ਸੋਈ॥
एको जी तूं निहचलु करता सोई॥
ayko jee tooN nihchal kartaa so-ee.

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਵਰਤੈ ਜੀ
तुधु आपे भावै सोई वरतै जी
tuDh aapay bhaavai so-ee vartai jee

ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਈ ॥
तूं आपे करहि सु होई ॥
tooN aapay karahi so ho-ee.

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਉਪਾਈ ਜੀ
तुधु आपे सृसटि सभ उपाई जी
tuDh aapay sarisat sabh upaa-ee jee

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਿਰਜਿ ਸਭ ਗੋਈ ॥
तुधु आपे सिरजि सभ गोई ॥
tuDh aapay siraj sabh go-ee.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਕਰਤੇ ਕੇ ਜੀ

जनु नानकु गुण गावै करते के जी

jan Nanak gun gaavai kartay kay jee

ਜੋ ਸਭਸੈ ਕਾ ਜਾਣੋਈ॥੫॥੧॥

जो सभसै का जाणोई॥५॥१॥

jo sabhsai kaa jaano-ee.

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

आसा महला ४ ॥

aasaa mahalla 4.

ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਸਚਿਆਰੁ ਮੈਡਾ ਸਾਂਈ ॥

तूं करता सचिआरु मैडा साँई ॥

tooN kartaa sachiaar maidaa saaN-ee.

ਜੋ ਤਉ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਥੀਸੀ

जो तउ भावै सोई थीसी

jo ta-o bhaavai so-ee theesee

ਜੋ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਹਉ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

जो तूं देहि सोई हउ पाई ॥१॥ रहाउ ॥

jo tooN deh so-ee ha-o paa-ee. rahaa-o||

ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਸਭਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥

सभ तेरी तूं सभनी धिआइआ ॥

sabh tayree tooN sabhnee Dhi-aa-i-aa.

ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤਿਨਿ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਆ ॥

जिस नो क्रिपा करहि तिनि नाम रतनु पाइआ ॥

jis no kripaa karahi tin naam ratan paa-i-aa.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਧਾ ਮਨਮੁਖਿ ਗਵਾਇਆ ॥

गुरमुखि लाधा मनमुखि गवाइआ ॥

gurmukh laaDhaa manmukh gavaa-i-aa.

ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਵਿਛੋੜਿਆ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥

तुधु आपि विछोड़िआ आपि मिलाइआ ॥१॥

tuDh aap vichhorhi-aa aap milaa-i-aa.

ਤੂੰ ਦਰੀਆਉ ਸਭ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹਿ ॥

तूं दरीआउ सभ तुझ ही माहि ॥
too^{N} daree-aa-o sabh tujh hee maahi.

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥
तुझ बिनु दूजा कोई नाहि ॥
tujh bin doojaa ko-ee naahi.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ॥
जीअ जंत सभि तेरा खेलु ॥
jee-a jant sabh tayraa khayl.

ਵਿਜੋਗਿ ਮਿਲਿ ਵਿਛੁੜਿਆ ਸੰਜੋਗੀ ਮੇਲੁ ॥੨॥
विजोगि मिलि विछुड़िआ संजोगी मेलु ॥२॥
vijog mil vichhurhi-aa sanjogee mayl.

ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਜਾਣਾਇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਜਾਣੈ ॥
जिस नो तू जाणाइहि सोई जनु जाणै ॥
jis no too jaanaa-ihi so-ee jan jaanai.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦ ਹੀ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥
हरि गुण सद ही आखि वखाणै ॥

har gun sad hee aakh vakhaanai.

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
जिनि हरि सेविआ तिनि सुखु पाइआ ॥
jin har sayvi-aa tin sukh paa-i-aa.

ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ॥੩॥
सहजे ही हरि नामि समाइआ॥३॥
sehjay hee har naam samaa-i-aa.

ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਹੋਇ ॥
तू आपे करता तेरा कीआ सभु होइ ॥
too aapay kartaa tayraa kee-aa sabh ho-ay.

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
तुधु बिनु दूजा अवरु न कोइ ॥
tuDh bin doojaa avar na ko-ay.

ਤੂ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਹਿ ਜਾਣਹਿ ਸੋਇ ॥
तू करि करि वेखहि जाणहि सोइ ॥

too kar kar vaykheh jaaneh so-ay.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ॥੪॥੨॥
जन नानक गुरमुखि परगटु होइ॥४॥२॥
jan Nanak gurmukh pargat ho-ay.

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥
आसा महला १ ॥
aasaa mahalla 1.

ਤਿਤੁ ਸਰਵਰੜੈ ਭਈਲੇ ਨਿਵਾਸਾ
तितु सरवरड़ै भईले निवासा
tit saravrarhai bha-eelay nivaasaa

ਪਾਣੀ ਪਾਵਕੁ ਤਿਨਹਿ ਕੀਆ ॥
पाणी पावकु तिनहि कीआ ॥
paanee paavak tineh kee-aa.

ਪੰਕਜੁ ਮੋਹ ਪਗੁ ਨਹੀ ਚਾਲੈ
पंकजु मोह पगु नही चालै
pankaj moh pag nahee chaalai

ਹਮ ਦੇਖਾ ਤਹ ਡੂਬੀਅਲੇ ॥੧॥
हम देखा तह डूबीअले ॥१॥
ham daykhaa tah doobee-alay.

ਮਨ ਏਕੁ ਨ ਚੇਤਸਿ ਮੂੜ ਮਨਾ ॥
मन एकु न चेतसि मूड़ मना ॥
man ayk na chaytas moorh manaa.

ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਲਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
हरि बिसरत तेरे गुण गलिआ ॥१॥ रहाउ ॥
har bisrat tayray gun gali-aa. rahaa-o||

ਨਾ ਹਉ ਜਤੀ ਸਤੀ ਨਹੀ ਪੜਿਆ
ना हउ जती सती नही पड़िआ
naa ha-o jatee satee nahee parhi-aa

ਮੂਰਖ ਮੁਗਧਾ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ॥
मूरख मुग्धा जनमु भइआ ॥
moorakh mugDhaa janam bha-i-aa.

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਸਰਣਾ

प्रणवति नानक तिन की सरणा

paranvat Nanak tin kee sarnaa

ਜਿਨ ਤੂ ਨਾਹੀ ਵੀਸਰਿਆ ॥੨॥੩॥

जिन तू नाही वीसरिआ ॥२॥३॥

jin too naahee veesri-aa.

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

आसा महला ५ ॥

aasaa mahalla 5.

ਭਈ ਪਰਾਪਤਿ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹੁਰੀਆ ॥

भई परापति मानुख देहुरीआ ॥

bha-ee paraapat maanukh dayhuree-aa.

ਗੋਬਿੰਦ ਮਿਲਣ ਕੀ ਇਹ ਤੇਰੀ ਬਰੀਆ ॥

गोबिंद मिलण की इह तेरी बरीआ ॥

gobind milan kee ih tayree baree-aa.

ਅਵਰਿ ਕਾਜ ਤੇਰੈ ਕਿਤੈ ਨ ਕਾਮ ॥

अवरि काज तेरै कितै न काम ॥
avar kaaj tayrai kitai na kaam.

ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਭਜੁ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ॥੧॥
मिलु साधसंगति भजु केवल नाम ॥१॥
mil saaDhsangat bhaj kayval naam.

ਸਰੰਜਾਮਿ ਲਾਗੁ ਭਵਜਲ ਤਰਨ ਕੈ ॥
सरंजामि लागु भवजल तरन कै ॥
sara^{N}jaam laag bhavjal taran kai.

ਜਨਮੁ ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਾਤ ਰੰਗਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
जनमु बृथा जात रंगि माइआ कै ॥१॥ रहाउ ॥
janam baritha jaat rang maa-i-aa kai.
rahaa-o||

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਧਰਮੁ ਨ ਕਮਾਇਆ ॥
जपु तपु संजमु धरमु न कमाइआ ॥
jap tap sanjam Dharam na kamaa-i-aa.

ਸੇਵਾ ਸਾਧ ਨ ਜਾਨਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥

सेवा साध न जानिआ हरि राइआ ॥
sayvaa saaDh na jaani-aa har raa-i-aa.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਨੀਚ ਕਰੰਮਾ ॥
कहु नानक हम नीच करंमा ॥
kaho Nanak ham neech karammaa.

ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਕੀ ਰਾਖਹੁ ਸਰਮਾ ॥੨॥੪॥
सरणि परे की राखहु सरमा ॥२॥४॥
saran paray kee raakho sarmaa.

ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ॥ ਪਾਃ ੧੦ ॥ਚੌਪਈ॥
ੴ वाहिगुरू जी की फते॥ पाः १० ॥चौपई॥
ik-o^{N}kaar Vaheguru Ji kee fateh.
Paatshaahee dasvee Chaupai

ਪੁਨਿ ਰਾਛਸ ਕਾ ਕਾਟਾ ਸੀਸਾ ਸ੍ਰੀ ਅਸਿਕੇਤੁ ਜਗਤ ਕੇ ਈਸਾ
पुनि राछस का काटा सीसा स्री असिकेतु जगत के ईसा
pun rachhas ka kata sisa sri asket jagat ke eesa

ਪੁਹਪੁਨ ਬ੍ਰਿਸਟਿ ਗਗਨ ਤੇ ਭਈ ਸਭਹਿਨ ਆਨ ਬਧਾਈ ਦਈ
पुहपुन ब्रिसटि गगन ते भई सभहिन आन बधाइी दई
puh pan bri-sit gagan te bha-ee sabhin aan bada-ee dayee

ਧੰਨਜ ਧੰਨਜ ਲੋਗਨ ਕੇ ਰਾਜਾ ਦੁਸਟਨ ਦਾਹ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਾ
धंनय धंनय लोगन के राजा दुसटन दाह गरीब निवाजा
dhan-ya dhan-ya logan ke raja dustan daah ghreeb niwaja

ਅਖਲ ਭਵਨ ਕੇ ਸਿਰਜਨਹਾਰੇ ਦਾਸ ਜਾਨਿ ਮੁਹਿ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ
अखल भवन के सिरजनहारे दास जानि मुहि लेहु उबारे
akhal bhavan ke sirjanharey das jaan mohe leho ubharey

ਕਬਿਜੋਬਾਚ ਬੇਨਤੀ॥ ਚੌਪਈ ॥
कबियोबाच बेनती॥ चौपई ॥
kabiyo baach baynatee chaupa-ee

ਹਮਰੀ ਕਰੋ ਹਾਥ ਦੈ ਰੱਛਾ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਚਿਤ ਕੀ ਇੱਛਾ ॥

हमरी करो हाथ दै र्‍छा ॥ पूरन होइ चित की इ्‍छा ॥

hamree karo haath dai rachhaa. pooran ho-i chit kee ichhaa.

ਤਵ ਚਰਨਨ ਮਨ ਰਹੈ ਹਮਾਰਾ ॥

तव चरनन मन रहै हमारा ॥

tav charnan man rahai hamaaraa.

ਅਪਨਾ ਜਾਨ ਕਰੋ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਾ ॥੧॥

अपना जान करो प्रतिपारा ॥१॥

apnaa jaan karo pratipaaraa.

ਹਮਰੇ ਦੁਸਟ ਸਭੈ ਤੁਮ ਘਾਵਹੁ ॥

हमरे दुसट सभै तुम घावहु ॥

hamray dustt sabhai tum ghavho.

ਆਪੁ ਹਾਥ ਦੈ ਮੋਹਿ ਬਚਾਵਹੁ ॥

आपु हाथ दै मोहि बचावहु ॥

aapu hath dai mohe bachavho.

ਸੁਖੀ ਬਸੈ ਮੋਰੋ ਪਰਿਵਾਰਾ ॥

सुखी बसै मोरो परिवारा ॥
sukhee basai moro parivaaraa.

ਸੇਵਕ ਸਿੱਖ ਸਭੈ ਕਰਤਾਰਾ ॥੨॥
सेवक स्ख्हि सभै करतारा ॥२॥
sayvak sikh sabhai kartaaraa.

ਮੋ ਰੱਛਾ ਨਿਜ ਕਰ ਦੈ ਕਰਿਐ ॥
मो र्छा निज कर दै करिऐ ॥
mo rachhaa nij kar dai kariyai.

ਸਭ ਬੈਰਨ ਕੋ ਆਜ ਸੰਘਰਿਐ ॥
सभ बैरन को आज संघरिऐ ॥
sabh bairan ko aaj su^{n}ghariyai.

ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਹਮਾਰੀ ਆਸਾ ॥
पूरन होइ हमारी आसा ॥
pooran ho-i hamaaree aasaa.

ਤੋਰ ਭਜਨ ਕੀ ਰਹੈ ਪਿਆਸਾ ॥੩॥
तोर भजन की रहै पिआसा ॥३॥

tor bhajan kee rahai piaasa.

ਤੁਮਹਿ ਛਾਡਿ ਕੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਧਿਆਊਂ ॥
तुमहि छाडि कोई अवरु न धियाऊं ॥
tum-hay chhad ko-ee avar na dhiyaa-oo^{n}.

ਜੋ ਬਰ ਚਾਹੋਂ ਸੁ ਤੁਮ ਤੇ ਪਾਊਂ ॥
जो बर चाहौ सु तुम ते पाऊं ॥
jo bar chaho so tum tey paa-oo^{n}.

ਸੇਵਕ ਸਿੱਖ ਹਮਾਰੇ ਤਾਰੀਅਹਿ ॥
सेवक सि्ख हमारे तारीअहि ॥
sayvak sikh hamaaray taaree-a-hi.

ਚੁਨਿ ਚੁਨਿ ਸਤ੍ਰੁ ਹਮਾਰੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ॥੪॥
चुनि चुनि सत्रु हमारे मारीअहि ॥४॥
chun chun satra hamaaray maaree-a-hi.

ਆਪ ਹਾਥ ਦੈ ਮੁਝੈ ਉਬਰਿਐ ॥
आप हाथ दै मुझै उबरिऐ ॥
aap hath dai mujhai oobariyai.

ਮਰਣ ਕਾਲ ਕਾ ਤ੍ਰਾਸ ਨਿਵਰਿਐ ॥
मरण काल का त्रास निवरिऐ ॥
maran kaal kaa traas nivariyai.

ਹੂ ਜੋ ਸਦਾ ਹਮਾਰੇ ਪੱਛਾ ॥
हू जो सदा हमारे प्छा ॥
hoo jo sadaa hamaaray pachha.

ਸ੍ਰੀ ਅਸਿਧੁਜ ਜੂ ਕਰਿਅਹੁ ਰੱਛਾ ॥੫॥
स्री असिधुज जू करिअहु र्छा ॥५॥
sri asidhuj joo kariyaho rachha.

ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਮੁਹਿ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥
राखि लेहु मुहि राखनहारे ॥
raakh layho mohe raakhanhaarai.

ਸਾਹਿਬ ਸੰਤ ਸਹਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥
साहिब संत सहाइ पिआरे ॥
sahib sant sahaa-i piyaarey.

ਦੀਨ ਬੰਧੁ ਦੁਸਟਨ ਕੇ ਹੰਤਾ ॥
दीन बंधु दुसटन के हंता ॥
deen ba^{n}dh dusttan kay ha^{n}taa.

ਤੁਮ ਹੋ ਪੁਰੀ ਚਤੁਰ ਦਸ ਕੰਤਾ ॥੬॥
तुम हो पुरी चतुर दस कंता ॥६॥
tum ho puree chatur das ka^{n}taa.

ਕਾਲ ਪਾਇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਪੁ ਧਰਾ ॥
काल पाइ ब्रहमा बपु धरा ॥
kaal pa-i brahmaa bap dharaa.

ਕਾਲ ਪਾਇ ਸਿਵ ਜੂ ਅਵਤਰਾ ॥
काल पाइ सिव जू अवतरा ॥
kaal pa-i siv joo avtraa.

ਕਾਲ ਪਾਇ ਕਰ ਬਿਸਨੁ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥
काल पाइ कर बिसनु प्रकासा ॥
kaal pa-i kar bisanu prakaasaa

ਸਕਲ ਕਾਲ ਕਾ ਕੀਆ ਤਮਾਸਾ ॥੭॥

सकल काल का कीआ तमासा ॥७॥

sakal kaal kaa keeaa tamaasaa.

ਜਵਨ ਕਾਲ ਜੋਗੀ ਸਿਵ ਕੀਓ ॥

जवन काल जोगी सिव कीओ ॥

javan kal jogi siv kee-o.

ਬੇਦਰਾਜ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੂ ਥੀਓ ॥

बेदराज ब्रहमा जू थीओ ॥

bayd raj brahmaa joo thee-o.

ਜਵਨ ਕਾਲ ਸਭ ਲੋਕ ਸਵਾਰਾ ॥

जवन काल सभ लोक सवारा ॥

javn kal sabh lok savaaraa.

ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ ਤਾਹਿ ਹਮਾਰਾ ॥੮॥

नमसकार है ताहि हमारा ॥८॥

namaskaar hai taahi hamaaraa.

ਜਵਨ ਕਾਲ ਸਭ ਜਗਤ ਬਨਾਯੋ ॥

जवन काल सभ जगत बनायो ॥

javan kaal sabh jagat banaayo.

ਦੇਵ ਦੈਤ ਜਛਨ ਉਪਜਾਯੋ ॥
देव दैत जछन उपजायो ॥
dayv dait jachhan oopjaayo.

ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਏਕੈ ਅਵਤਾਰਾ ॥
आदि अंति इेकै अवतारा ॥
aad a^{n}t aykai avtaaraa.

ਸੋਈ ਗੁਰੂ ਸਮਝਿਅਹੁ ਹਮਾਰਾ ॥੯॥
सोई गुरू समझिअहु हमारा ॥६॥
soee guroo samajhi-yaho hamaaraa.

ਨਮਸਕਾਰ ਤਿਸ ਹੀ ਕੋ ਹਮਾਰੀ ॥
नमसकार तिस ही को हमारी ॥
namaskaar tis hee ko hamaaree.

ਸਕਲ ਪ੍ਰਜਾ ਜਿਨ ਆਪ ਸਵਾਰੀ ॥
सकल प्रजा जिन आप सवारी ॥
sakal prajaa jin aap savaaree.

ਸਿਵਕਨ ਕੋ ਸਿਵ ਗੁਨ ਸੁਖ ਦੀਓ ॥

सिवकन को सिव गुन सुख दीओ ॥

sivkan ko siv gun sukh deeo.

ਸਤ੍ਰੁਨ ਕੋ ਪਲ ਮੋ ਬਧ ਕੀਓ॥੧੦॥

सत्रुन को पल मो बध कीओ॥१०॥

satrun ko pal mo badh keeo.

ਘਟ ਘਟ ਕੇ ਅੰਤਰ ਕੀ ਜਾਨਤ ॥

घट घट के अंतर की जानत ॥

ghat ghat kay a^{n}tar kee jaanat.

ਭਲੇ ਬੁਰੇ ਕੀ ਪੀਰ ਪਛਾਨਤ ॥

भले बुरे की पीर पछानत ॥

bhalay buray kee peer pachaanat.

ਚੀਟੀ ਤੇ ਕੁੰਚਰ ਅਸਥੂਲਾ ॥

चीटी ते कुंचर असथूला ॥

cheetee tay ku^{n}char asthoola

ਸਭ ਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰ ਫੂਲਾ ॥੧੧॥
सभ पर कृपा द्रिसटि कर फूला ॥११॥
sabh par kripaa dristt kar phoola.

ਸੰਤਨ ਦੁਖ ਪਾਏ ਤੇ ਦੁਖੀ ॥
संतन दुख पाइे ते दुखी ॥
sa^{n}tan dukh paa-ay tay dukhee.

ਸੁਖ ਪਾਏ ਸਾਧਨ ਕੇ ਸੁਖੀ ॥
सुख पाइे साधन के सुखी ॥
sukh paa-ay saadhan kay sukhee.

ਏਕ ਏਕ ਕੀ ਪੀਰ ਪਛਾਨੈ ॥
इेक इेक की पीर पछानै ॥
ayk ayk kee peer pachhanai.

ਘਟ ਘਟ ਕੇ ਪਟ ਪਟ ਕੀ ਜਾਨੈ ॥੧੨॥
घट घट के पट पट की जानै ॥१२॥
ghatt ghatt kay pat pat kee jaanai.

ਜਬ ਉਦਕਰਖ ਕਰਾ ਕਰਤਾਰਾ ॥

जब उदकरख करा करतारा ॥

jab oodkarakh karaa kartaaraa.

ਪ੍ਰਜਾ ਧਰਤ ਤਬ ਦੇਹ ਅਪਾਰਾ ॥

प्रजा धरत तब देह अपारा ॥

prajaa dharat tab day-h apaaraa.

ਜਬ ਆਕਰਖ ਕਰਤ ਹੋ ਕਬਹੂੰ ॥

जब आकरख करत हो कबहूं ॥

jab aa-karakh karat ho kab-hoo^{n}.

ਤੁਮ ਮੈ ਮਿਲਤ ਦੇਹ ਧਰ ਸਭਹੂੰ ॥੧੩॥

तुम मै मिलत देह धर सभहूं ॥१३॥

tum mai milat day-h dhar sabh-hoo^{n}.

ਜੇਤੇ ਬਦਨ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਧਾਰੈ ॥

जेते बदन स्रिसटि सभ धारै ॥

jaytay badan sristt(i) sabh dhaarai.

ਆਪੁ ਆਪਨੀ ਬੂਝ ਉਚਾਰੈ ॥

आपु आपनी बूझ उचारै ॥

aap aapanee boojh oochaarai.

ਤੁਮ ਸਭਹੀ ਤੇ ਰਹਤ ਨਿਰਾਲਮ ॥
तुम सभही ते रहत निरालम ॥
tum sabh-hee tay rahat niraalam.

ਜਾਨਤ ਬੇਦ ਭੇਦ ਅਰੁ ਆਲਮ ॥੧੪॥
जानत बेद भेद अरु आलम ॥१४॥
jaanat bayd bhayd ar aalam

ਨਿਰੰਕਾਰ ਨ੍ਰਿਬਿਕਾਰ ਨਿਰਲੰਭ ॥
निरंकार न्रिबिकार निरलंभ ॥
nira^{n}kaar nribikaar nirlu^{n}bh.

ਆਦਿ ਅਨੀਲ ਅਨਾਦਿ ਅਸੰਭ ॥
आदि अनील अनादि असंभ ॥
aad aneel anaad asa^{n}bh.

ਤਾ ਕਾ ਮੂੜ ਉਚਾਰਤ ਭੇਦਾ ॥
ता का मूड़ उचारत भेदा ॥
taa kaa moorh oochaarat bhaydaa.

ਜਾ ਕਾ ਭੇਵ ਨ ਪਾਵਤ ਬੇਦਾ ॥੧੫॥
जा का भेव न पावत बेदा ॥१५॥
jaa ka bhayv na paavat baydaa.

ਤਾ ਕੋ ਕਰ ਪਾਹਨ ਅਨੁਮਾਨਤ ॥
ता को कर पाहन अनुमानत ॥
taa ko kar paahan anumaanat.

ਮਹਾ ਮੂੜ ਕਛੁ ਭੇਦ ਨ ਜਾਨਤ ॥
महा मूड़ कछु भेद न जानत ॥
mahaa moorh kachh bhayd na jaanat.

ਮਹਾਦੇਵ ਕੋ ਕਹਤ ਸਦਾ ਸਿਵ ॥
महादेव को कहत सदा सिव ॥
mahaadayv ko kahat sadaa siv.

ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਾ ਚੀਨਤ ਨਹਿ ਭਿਵ ॥੧੬॥
निरंकार का चीनत नहि भिव ॥१६॥
nira^{n}kaar kaa cheenat nahi bhiv.

ਆਪ ਆਪਨੀ ਬੁਧਿ ਹੈ ਜੇਤੀ ॥
आप आपनी बुधि है जेती ॥
aap aapnee buDh hai jaytee.

ਬਰਨਤ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਤੁਹਿ ਤੇਤੀ ॥
बरनत भिंन भिंन तुहि तेती ॥
baranat bhi^{n}n bhi^{n}n tohe taytee.

ਤੁਮਰਾ ਲਖਾ ਨ ਜਾਇ ਪਸਾਰਾ ॥
तुमरा लखा न जाइ पसारा ॥
tumra lakhaa na jaa-i pasaaraa.

ਕਿਹ ਬਿਧਿ ਸਜਾ ਪ੍ਰਥਮ ਸੰਸਾਰਾ ॥੧੭॥
किह बिधि सजा प्रथम संसारा ॥१७॥
kih biDh sajaa pratham sansaaraa.

ਏਕੈ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਸਰੂਪਾ ॥
इेकै रूप अनूप सरूपा ॥
aykai roop anoop saroopa.

ਰੰਕ ਭਯੋ ਰਾਵ ਕਹੀ ਭੂਪਾ ॥

रंक भयो राव कही भूपा ॥

ra^{n}k bhayo raav kahee bhoopaa.

ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਸੇਤਜ ਕੀਨੀ ॥

अंडज जेरज सेतज कीनी ॥

Andaj Jeraj Setaj Keenee

ਉਤਭੁਜ ਖਾਨਿ ਬਹੁਰ ਰਚਿ ਦੀਨੀ ॥੧੮॥

उतभुज खानि बहुर रचि दीनी ॥१८॥

ootbhuj khaan bahur rach deenee.

ਕਹੂੰ ਫੂਲ ਰਾਜਾ ਹ੍ਵੈ ਬੈਠਾ ॥

कहूं फूल राजा हवै बैठा ॥

kahoo^{n} phool raajaa hvai baittha.

ਕਹੂੰ ਸਿਮਟਿ ਭਯੋ ਸੰਕਰ ਇਕੈਠਾ ॥

कहूं सिमटि भयो संकर इकैठा ॥

kahoo^{n} simitt bhayo sa^{n}kar ikaitthaa.

ਸਗਰੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਦਿਖਾਇ ਅਚੰਭਵ ॥

सगरी स्रिसटि दिखाइ अचंभव ॥

sagaree sristt dikhaa-i acha^{n}bhav.

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਸਰੂਪ ਸੁਯੰਭਵ ॥੧੯॥
आदि जुगादि सरूप सुयंभव ॥१६॥
aad(i) jugaad(i) saroop suya^{n}bhav.

ਅਬ ਰੱਛਾ ਮੇਰੀ ਤੁਮ ਕਰੋ ॥
अब र्छा मेरी तुम करो ॥
ab rachhaa mayree tum karo.

ਸਿੱਖਜ ਉਬਾਰਿ ਅਸਿਖਜ ਸੰਘਾਰੋ ॥
सि्खय उबारि असिखय संघारो ॥
sikh-ey oobar Asikh-ye sa^{n}gharo.

ਦੁਸਟ ਜਿਤੇ ਉਠਵਤ ਉਤਪਾਤਾ ॥
दुसट जिते उठवत उतपाता ॥
dustt jitay ootthavat ootpaataa.

ਸਕਲ ਮਲੇਛ ਕਰੋ ਰਣ ਘਾਤਾ ॥੨੦॥
सकल मलेछ करो रण घाता ॥२०॥
sakal malaychh karo ran ghata.

ਜੇ ਅਸਿਧੁਜ ਤਵ ਸਰਨੀ ਪਰੇ ॥
जे असिधुज तव सरनी परे ॥
jay asidhuj tav sarnee paray.

ਤਿਨ ਕੇ ਦੁਸਟ ਦੁਖਿਤ ਹ੍ਵੈ ਮਰੇ ॥
तिन के दुसट दुखित हवै मरे ॥
tin kay dushtt dukhit hvai maray.

ਪੁਰਖ ਜਵਨ ਪਗ ਪਰੈ ਤੁਹਾਰੇ ॥
पुरख जवन पग परै तुहारे ॥
purakh javan pag paray tuharay.

ਤਿਨ ਕੇ ਤੁਮ ਸੰਕਟ ਸਭ ਟਾਰੇ ॥੨੧॥
तिन के तुम संकट सभ टारे ॥२१॥
tin kay tum sa^{n}katt sabh taaray.

ਜੋ ਕਲਿ ਕੋ ਇਕ ਬਾਰ ਧਿਐ ਹੈ ॥
जो कलि को इक बार धिऐ है ॥
jo kal ko ik baar dhi-ai hai.

ਤਾ ਕੇ ਕਾਲ ਨਿਕਟਿ ਨਹੀ ਐ ਹੈ ॥
ता के काल निकटि नही अै है ॥
taa kay kaal nikatt nahi ai hai.

ਰੱਛਾ ਹੋਇ ਤਾਹਿ ਸਭ ਕਾਲਾ ॥
र्छा होइि ताहि सभ काला ॥
rachha ho-i taahi sabh kaalaa.

ਦੁਸਟ ਅਰਿਸਟ ਟਰੇ ਤਤਕਾਲਾ ॥੨੨॥
दुसट अरिसट टरे ततकाला ॥२२॥
dustt aristt ttray tatakaalaa.

ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤਨ ਜਾਹਿ ਨਿਹਰਿਹੋ ॥
क्रिपा द्रिसटि तन जाहि निहरिहो ॥
kripaa dristt tan jaahi nihariho.

ਤਾ ਕੇ ਤਾਪ ਤਨਿਕ ਮਹਿ ਹਰਿਹੋ ॥
ता के ताप तनिक महि हरिहो ॥
taa kay taap tanik meh hariho.

ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਘਰ ਮੋ ਸਭ ਹੋਈ ॥

रिधि सिधि घर मो सभ होई ॥

ridh sidh ghar mo sabh hoee.

ਦੁਸਟ ਛਾਹ ਛ੍ਵੈ ਸਕੈ ਨ ਕੋਈ ॥੨੩॥

दुसट छाह छवै सकै न कोई ॥२३॥

dushtt chhah chhvai sakai na koee.

ਏਕ ਬਾਰ ਜਿਨ ਤੁਮੈ ਸੰਭਾਰਾ ॥

इेक बार जिन तुमै संभारा ॥

ayk baar jin tumai su^{n}bhaaraa.

ਕਾਲ ਫਾਸ ਤੇ ਤਾਹਿ ਉਬਾਰਾ ॥

काल फास ते ताहि उबारा ॥

kaal phaas tay taahi oobaaraa

ਜਿਨ ਨਰ ਨਾਮ ਤਿਹਾਰੋ ਕਹਾ ॥

जिन नर नाम तिहारो कहा ॥

jin nar naam tihaaro kahaa.

ਦਾਰਿਦ ਦੁਸਟ ਦੋਖ ਤੇ ਰਹਾ ॥੨੪॥

दारिद दुसट दोख ते रहा ॥२४॥

daarid dustt dokh tay rahaa.

ਖੜਗ ਕੇਤ ਮੈ ਸਰਣਿ ਤਿਹਾਰੀ ॥
खड़ग केत मै सरणि तिहारी ॥
kharag kayt mai saran tihaaree.

ਆਪ ਹਾਥ ਦੈ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੀ ॥
आप हाथ दै लेहु उबारी ॥
aap haath dai layho oobaaree.

ਸਰਬ ਠਉਰ ਮੋ ਹੋਹੁ ਸਹਾਈ ॥
सरब ठउर मो होहु सहाई ॥
sarab ttha-or mo hohu sahaaee.

ਦੁਸਟ ਦੋਖ ਤੇ ਲੇਹੁ ਬਚਾਈ ॥੨੫॥
दुसट दोख ते लेहु बचाई ॥२५॥
dustt dokh tay layho bachaaee.

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਹਮ ਪਰ ਜਗਮਾਤਾ ॥
क्रिपा करी हम पर जगमाता ॥
kripaa kari ham par jagmaataa.

ਗ੍ਰੰਥ ਕਰਾ ਪੂਰਨ ਸੁਭ ਰਾਤਾ ॥
ग्रंथ करा पूरन सुभ राता ॥
granth karaa pooran subh raataa.

ਕਿਲਬਿਖ ਸਕਲ ਦੇਹ ਕੋ ਹਰਤਾ ॥
किलबिख सकल देह को हरता ॥
kilbikh sakal deh ko hartaa.

ਦੁਸਟ ਦੋਖਿਅਨ ਕੋ ਛੈ ਕਰਤਾ ॥੨੬॥
दुसट दोखिअन को छै करता ॥२६॥
dushtt dokhiyan ko chhai kartaa.

ਸ੍ਰੀ ਅਸਿ ਧੁਜ ਜਬ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥
स्री असि धुज जब भइे दइिआला ॥
sri asi dhuj jab bh-ay dayaalaa.

ਪੂਰਨ ਕਰਾ ਗ੍ਰੰਥ ਤਤ ਕਾਲਾ ॥
पूरन करा ग्रंथ तत काला ॥
pooran karaa granth tat kaalaa.

ਮਨ ਬਾਛਤ ਫਲ ਪਾਵੈ ਸੋਈ ॥
मन बाछत फल पावै सोई ॥
man baachhat phal paavai soee.

ਦੂਖ ਨ ਤਿਸੈ ਬਿਆਪਤ ਕੋਈ ॥੨੭॥
दूख न तिसै बिआपत कोई ॥२७॥
dookh na tisai biaapat koee.

ਅੜਿੱਲ ॥
अड़िॅल ॥
Arrhil

ਸੁਨੈ ਗੁੰਗ ਜੋ ਯਾਹਿ ਸੁ ਰਸਨਾ ਪਾਵਈ ॥
सुनै गुंग जो याहि सु रसना पावई ॥
sunai gu^{n}g jo yaahi su rasnaa paava-ee.

ਸੁਨੈ ਮੂੜ ਚਿਤ ਲਾਇ ਚਤੁਰਤਾ ਆਵਈ ॥

सुनै मूड़ चित लाइ चतुरता आवई ॥
sunai moorrh chit laa-i chaturtaa aava-ee.

ਦੂਖ ਦਰਦ ਭੌ ਨਿਕਟ ਨ ਤਿਨ ਨਰ ਕੇ ਰਹੈ ॥
दूख दरद भौ निकट न तिन नर के रहै ॥
dookh dard bhau nikatt na tin nar kay rahai.

ਹੋ ਜੋ ਯਾ ਕੀ ਏਕ ਬਾਰ ਚੌਪਈ ਕੋ ਕਹੈ ॥੨੮॥
हो जो या की इेक बार चौपई को कहै ॥२८॥
ho jo yaa ki ayk baar chaupa-ee ko kahai.

ਚੌਪਈ ॥
चौपई ॥
Choupa-ee

ਸੰਬਤ ਸਤਰਹ ਸਹਸ ਭਣਿਜੈ ॥
संबत सतरह सहस भणिजै ॥
sanbhat satrah sahas bhannijai.

ਅਰਧ ਸਹਸ ਫੁਨਿ ਤੀਨਿ ਕਹਿੱਜੈ ॥

अरध सहस फुनि तीनि कहिंजै ॥
aradh sahas phun teen kahijai.

ਭਾਦਵ ਸੁਦੀ ਅਸਟਮੀ ਰਵਿ ਵਾਰਾ ॥
भादव सुदी असटमी रवि वारा ॥
bhaadav sudee ashttamee ravi vaaraa.

ਤੀਰ ਸੱਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਵ ਗ੍ਰੰਥ ਸੁਧਾਰਾ ॥੨੯॥
तीर स्त्रु द्रव ग्रंथ सुधारा ॥२६॥
teer satur drav granth sudhaaraa.

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰੋ ਪਖ੍ਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ
इिति स्री चरित्रो पखयाने त्रिया चरित्रे
eit shri chritaro pakh-aane tria chritare

ਭੂਪ ਮੰਤ੍ਰੀ ਸੰਬਾਦੇ ਚਾਰ ਸੈ ਚਾਰ
भूप मंत्री संबादे चार सै चार
bhoop mantri sa^{n}mbade char saiy char

ਚਰਿਤ੍ਰ ਸਮਾਪਤ ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੩॥
चरित्र समापत मसतु सुभ मसतु ॥३॥

chritar samapat mast sub mast

॥ਦੋਹਰਾ ॥

॥दोहरा ॥

Dohraa

ਦਾਸ ਜਾਨ ਕਰਿ ਦਾਸ ਪਰ ਕੀਜੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਅਪਾਰ ॥

दास जान करि दास पर कीजै क्रिपा अपार ॥

daas jaan kar daas par keejey kripaa appaar

ਆਪ ਹਾਥ ਦੈ ਰਾਖ ਮੁਹਿ ਮਨ ਕ੍ਰਮ ਬਚਨ ਬਿਚਾਰ ॥

आप हाथ दै राख मुहि मन क्रम बचन बिचार ॥

Aap haath day raakh mohe man kram bachan bichaar

ਚੌਪਈ ॥

चौपई ॥

Choupa-ee

ਮੈ ਨ ਗਨੇਸਹਿ ਪ੍ਰਿਥਮ ਮਨਾਊ

मै न गनेसहि प्रिथम मनाउू
main na ghaneshe pritham mana-oo

ਕਿਸਨ ਬਿਸਨ ਕਬਹੂੰ ਨਹਿ ਧਿਆਊ
किसन बिसन कबहूं नहि धिआउू
kisan bisan kab-ho^n ney dhiya-oo

ਕਾਨ ਸੁਨੇ ਪਹਿਚਾਨ ਨ ਤਿਨ ਸੋ
कान सुने पहिचान न तिन सो
kaan suney pehchan na tin so

ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਮੋਰੀ ਪਗ ਇਨ ਸੋ ॥੨॥
लिव लागी मोरी पग इिन सो ॥२॥
liv laagi mori pag in so

ਮਹਾਕਾਲ ਰਖਵਾਰ ਹਮਾਰੋ ਮਹਾ ਲੋਹ ਮੈ ਕਿੰਕਰ ਥਾਰੋ
महाकाल रखवार हमारो महा लोह मै किंकर थारो
mahakaal rakhvar hamaro maha loh mein kinkar tharo

ਅਪਨਾ ਜਾਨ ਕਰੋ ਰਖਵਾਰ ਬਾਹਿ ਗਹੇ ਕੀ ਲਾਜ ਬਿਚਾਰ

॥੩॥

अपना जान करो रखवार बाहि गहे की लाज बिचार ॥३॥

aapna jaan karo rakhvar bahey gaye kee laaj bichaar

ਅਪਨਾ ਜਾਨ ਮੁਝੈ ਪ੍ਰਤਿ ਪਰੀਐ

अपना जान मुझै प्रति परीअै

aapna jaan mujeh prat-pariye

ਚੁਨਿ ਚੁਨਿ ਸਤ੍ਰੁ ਹਮਾਰੇ ਮਰੀਐ

चुनि चुनि सत्रु हमारे मरीअै

chun chun satur hamare mariye

ਦੇਗ ਤੇਗ ਜਗ ਮੈ ਦੋਊ ਚਲੈ

देग तेग जग मै दोउू चलै

dheg teg jag main da-oo challey

ਰਾਖ ਆਪ ਮੁਹਿ ਅਉਰ ਨ ਦਲੈ ॥੪॥

राख आप मुहि अउर न दलै ॥४॥

raakh aap mohe aour na dalley

ਤੁਮ ਮਮ ਕਰਹੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਾ
तुम मम करहु सदा प्रतिपारा
tum mum karo sada pritpara

ਤੁਮ ਸਾਹਿਬ ਮੈ ਦਾਸ ਤਿਹਾਰਾ
तुम साहिब मै दास तिहारा
tum saahib main daas tihara

ਜਾਨ ਅਪਨਾ ਮੁਝੈ ਨਿਵਾਜ
जान अपना मुझै निवाज
jaan aapna mujey nivaj

ਆਪ ਕਰੋ ਹਮਰੇ ਸਭ ਕਾਜ ॥੫॥
आप करो हमरे सभ काज ॥५॥
aap karo hamre sab kaaj

ਤੁਮ ਹੋ ਸਭ ਰਾਜਨ ਕੇ ਰਾਜਾ
तुम हो सभ राजन के राजा
tum ho sab rajan ke raja

ਆਪੇ ਆਪੁ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਾ

आपे आपु गरीब निवाजा

aapey aap gareeb nivaja

ਦਾਸ ਜਾਨ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਮੁਹਿ

दास जान करि क्रिपा करहु मुहि

daas jaan kar krippa karoh mohe

ਹਾਰ ਪਰਾ ਮੈ ਆਨ ਦ੍ਵਾਰ ਤੁਹਿ ॥੬॥

हार परा मै आन द्वार तुहि ॥६॥

haar para main aan dwar tohe.

ਅਪਨਾ ਜਾਨ ਕਰੋ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਾ

अपना जान करो प्रतिपारा

apna jaan karo pritpara

ਤੁਮ ਸਹਿਬ ਮੈ ਕਿੰਕਰ ਥਾਰਾ

तुम सहिब मै किंकर थारा

tum sahib main ki^{n}kar thara

ਦਾਸ ਜਾਨ ਦੈ ਹਾਥ ਉਬਾਰੋ

दास जान दै हाथ उबारो

daas jaan day haath ubaro

ਹਮਰੇ ਸਭ ਬੈਰਿਅਨ ਸੰਘਾਰੋ ॥੭॥

हमरे सभ बैरिअन संघारो ॥७॥

hamrey sab bairian sa^{n}garo

ਪ੍ਰਿਥਮ ਧਰੋ ਭਗਵਤ ਕੋ ਧਿਆਨਾ

प्रिथम धरो भगवत को धिआना

pritham dharo bhagwat ko di-ana

ਬਹੁਰ ਕਰੋ ਕਬਿਤਾ ਬਿਧਿ ਨਾਨਾ

बहुर करो कबिता बिधि नाना

bahur karo kabita biDh nana

ਕਿਸਨ ਜਥਾ ਮਤਿ ਚਰਿਤ੍ਰ ਉਚਾਰੋ

किसन जथा मति चरित्र उचारो

kisan jatha mat chariter ucharo

ਚੂਕ ਹੋਇ ਕਬਿ ਲੇਹੁ ਸਧਾਰੋ ॥੮॥

चूक होइ कबि लेहु सधारो ॥८॥

chook hoye kab leho sudharo

ਕਬਿਬਾਚ ॥ਦੋਹਰਾ ॥
कबिबाच ॥दोहरा ॥
kabi baach Dohraa

ਜੋ ਨਿਜ ਪ੍ਰਭ ਮੋ ਸੋ ਕਹਾ ਸੋ ਕਹਿ ਹੋ ਜਗ ਮਾਹਿ
जो निज प्रभ मो सो कहा सो कहि हो जग माहि
jo nij prabh mo so kaha so keh ho jag mahe

ਜੋ ਤਿਹ ਪ੍ਰਭ ਕੌ ਧਿਆਇ ਹੈ ਅੰਤ ਸੁਰਗ ਕੋ ਜਾਹਿ ॥੧॥
जो तिह प्रभ कौ धिआइ है अंत सुरग को जाहि ॥१॥
jo teh prabh ko dhiaye hay ant surg ko jaa-hay

॥ਦੋਹਰਾ ॥
॥दोहरा ॥
Dohraa

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਦੁਈ ਏਕ ਹੈ ਬਿਬ ਬਿਚਾਰ ਕਛੁ ਨਾਹਿ
हरि हरि जन दुई एक है बिब बिचार कछु नाहि

har har jan duyee eak hain bib bichar kachu nahe

ਜਲ ਤੇ ਉਪਜਿ ਤਰੰਗ ਜਿਉ ਜਲ ਹੀ ਬਿਖੈ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥

जल ते उपजि तरंग जिउ जल ही बिखै समाहि ॥२॥

jal te upaj tara^{n}g jio jal he bikhe samaye

॥ਦੋਹਰਾ ॥

॥दोहरा ॥

Dohraa

ਜਬ ਆਇਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਭਯੋ ਜਨਮ ਧਰਾ ਜਗ ਆਇ

जब आइसु प्रभ को भयो जनम धरा जग आइ

jab aa-eys prabh ko bhayo janam dhara jag aaye

ਅਬ ਮੈ ਕਥਾ ਸੰਛੇਪਤੇ ਸਬਹੂੰ ਕਹਤ ਸਨਾਇ ॥੩॥

अब मै कथा संछेपते सबहूं कहत सनाइ ॥३॥

aab main katha sa^{n}chhepatey sabhoo^{n} kahat sunaye

ਕਬਿਬਾਚ ॥ਦੋਹਰਾ ॥

कबिबाच ॥दोहरा ॥

Kabibach Dohraa

ਠਾਢ ਭਯੋ ਮੈ ਜੋਰਿ ਕਰ ਬਚਨ ਕਹਾ ਸਿਰ ਨਯਾਇ

ठाढ भयो मै जोरि कर बचन कहा सिर नयाइ

thaadh bhayo main jor kar bachan kaha sir niaye

ਪੰਥ ਚਲੈ ਤਬ ਜਗਤ ਮੈ ਜਬ ਤੁਮ ਕਰੋ ਸਹਾਇ ॥੪॥

पंथ चलै तब जगत मै जब तुम करो सहाइ ॥४॥

pa^{n}th chale tab jagat main jab tum karo sahaye

॥ਦੋਹਰਾ ॥

॥दोहरा ॥

Dohraa

ਜੇ ਜੇ ਤੁਮਰੇ ਧਿਆਨ ਕੋ ਨਿਤ ਉਠਿ ਧਿਐ ਹੈਂ ਸੰਤ

जे जे तुमरे धिआन को नित उठि धिऐ हैं संत

Je je tumre Dhian ko nit uth Dhi-ai Hai^{n}

ਅੰਤ ਲਹੈਂਗੇ ਮੁਕਤਿ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿੰਗੇ ਭਗਵੰਤ ॥੫॥
अंत लहैंगे मुकति फलु पावहिंगे भगवंत ॥५॥
Ant laheⁿge mukt Fal paveⁿge bhagwaⁿt

॥ਦੋਹਰਾ ॥
॥दोहरा ॥
Dohraa

ਰਾਮ ਕਥਾ ਜੁਗ ਜੁਗ ਅਟੱਲ ਸਭ ਕੋਊ ਭਾਖਤ ਨੇਤ
राम कथा जुग जुग अट्ल सभ कोऊ भाखत नेत
Ram katha jug jug atal sab kayoo bhakahat nait

ਸੁਰਗਿ ਬਾਸੁ ਰਘੁਬਰ ਕਰਾ ਸਗਰੀ ਪੁਰੀ ਸਮੇਤ ॥੬॥
सुरगि बासु रघुबर करा सगरी पुरी समेत ॥६॥
surag baas ragubar kara sagri puri samait

ਚੌਪਈ ॥
चौपई ॥

Choupa-ee

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਅਰੁ ਗਾਵੈ
जो इिह कथा सुनै अरु गावै
jo eh katha suney ar gavey

ਦੂਖ ਪਾਪ ਤਿਹ ਨਿਕਟ ਨ ਆਵੈ
दूख पाप तिह निकट न आवै
dookh paap teh nikat na aavey

ਬਿਸਨ ਭਗਤਿ ਕੀ ਏ ਫਲ ਹੋਈ
बिसन भगति की इे फल होई
bisan bhagat kee eh fal hoyee

ਆਧਿ ਬਯਾਧਿ ਛ੍ਵੈ ਸਕੈ ਨ ਕੋਈ ॥੭॥
आधि बयाधि छवै सकै न कोई ॥७॥
aad bee-yad chh-vay sakey na koyee

ਸੰਮਤ ਸਤਰਹ ਸਹਸ ਪਚਾਵਨ ਹਾੜ ਵਦੀ ਪ੍ਰਿਥਮ ਸੁਖ ਦਾਵਨ
संमत सतरह सहस पचावन हाड़ वदी प्रिथम सुख दावन
samat satreh sahas pachavan haarrh vadi

pritham sukh davan

ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਿ ਗ੍ਰੰਥ ਸੁਧਾਰਾ
तव प्रसादि करि ग्रंथ सुधारा
tav prashad kar granth sudhara

ਭੂਲ ਪਰੀ ਲਹੁ ਲੇਹੁ ਸੁਧਾਰਾ ॥੮॥
भूल परी लहु लेहु सुधारा ॥८॥
bhool pari laho leho sudhara

॥ਦੋਹਰਾ ॥
॥दोहरा ॥
Dohraa

ਨੇਤ੍ਰ ਤੁੰਗ ਕੇ ਚਰਨ ਤਰ ਸੱਤ੍ਰ ਦ੍ਰਵ ਤੀਰ ਤਰੰਗ
नेत्र तुंग के चरन तर स्तु द्रव तीर तरंग
netar tu^{n}g ke charan tar satdrav teer tarang

ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਤ ਪੂਰਨ ਕੀਯੋ ਰਘੁਬਰ ਕਥਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ॥੯॥
स्री भगवत पूरन कीयो रघुबर कथा प्रसंग ॥९॥

sri bhagawat puran kiyo raghbar katha prasa^{n}g

ਸਾਧ ਅਸਾਧ ਜਾਨਿਓ ਨਹੀ ਬਾਦ ਸੁ ਬਾਦ ਬਿਬਾਦ
साध असाध जानिऊ नही बाद सु बाद बिबाद
sadh asadh jan aoo nahi baad su baad bebaad

ਗ੍ਰੰਥ ਸਕਲ ਪੂਰਨ ਕੀਯੋ ਭਗਵਤਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥੧੦॥
ग्रंथ सकल पूरन कीयो भगवति क्रिपा प्रसादि॥१०॥
granth sakal puran kiyo bhagwat kripa prashad

ਸ੍ਵੈਯਾ ॥
सवैया ॥
Swaiyaa

ਪਾਇ ਗਹੇ ਜਬ ਤੇ ਤੁਮਰੇ ਤਬ ਤੇ
पाइ गहे जब ते तुमरे तब ते
paaye gahay jab tay tumray tab tay

ਕੋਊ ਆਂਖ ਤਰੇ ਨਹੀ ਆਨਯੋ ॥
कोतू आँख तरे नही आनयो ॥
kou aa^nkh taray nahee aanyo.

ਰਾਮ ਰਹੀਮ ਪੁਰਾਨ ਕੁਰਾਨ
राम रहीम पुरान कुरान
Raam raheem puraan kuraan

ਅਨੇਕ ਕਹੈ ਮਤ ਏਕ ਨ ਮਾਨਯੋ ॥
अनेक कहै मत इेक न मानयो ॥
anayk kahai mat ayk na maanyo.

ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ
सिंम्रिति सासत्र बेद
si^nmrit shaastra bayd

ਸਭੈ ਬਹੁ ਭੇਦ ਕਹੈ ਹਮ ਏਕ ਨ ਜਾਨਯੋ ॥
सभै बहु भेद कहै हम इेक न जानयो ॥
sabhai bahu bhayd kahai ham ayk na jaanyo.

ਸ੍ਰੀ ਅਸਿਪਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਰੀ ਕਰਿ
श्री असिपान क्रिपा तुमरी करि
sri asipaan kripaa tumree kar

ਮੈ ਨ ਕਹਯੋ ਸਭ ਤੋਹਿ ਬਖਾਨਯੋ ॥੧੧॥
मै न कहयो सभ तोहि बखानयो ॥११॥
mai na kahyo sabh tohi bakhaanyo

ਦੋਹਰਾ ॥
दोहरा ॥
Dohraa

ਸਗਲ ਦੁਆਰ ਕਉ ਛਾਡਿ ਕੈ ਗਹਿਓ ਤੁਹਾਰੋ ਦੁਆਰ ॥
सगल दुआर कउ छाडि कै गहिऊ तुहारो दुआर ॥
sagal duaar kau chhaad kai gahyo tuhaaro duaar.

ਬਾਹਿ ਗਹੇ ਕੀ ਲਾਜ ਅਸਿ ਗੋਬਿੰਦ ਦਾਸ ਤੁਹਾਰ ॥੧੨॥
बाहि गहे की लाज असि गोबिंद दास तुहार ॥१२॥
bahi gahay kee laaj as gobind daas tuhaar.

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ਅਨੰਦੁ
रामकली महला ३ अनंदु
raamkalee mahalla 3 anand

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ੴ सतिगुर प्रसादि ॥
ik-o^N kaar satgur prasaad.

ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਮੇਰੀ ਮਾਏ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥
अनंदु भइआ मेरी माए सतिगुरू मै पाइआ ॥
anand bha-i-aa mayree maa-ay satguroo mai paa-i-aa.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਤ ਪਾਇਆ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਮਨਿ ਵਜੀਆ ਵਾਧਾਈਆ ॥
सतिगुरु त पाइआ सहज सेती मनि वजीआ वाधाईआ ॥
satgur ta paa-i-aa sahej saytee man vajee-aa vaaDhaa-ee-aa.

ਰਾਗ ਰਤਨ ਪਰਵਾਰ ਪਰੀਆ ਸਬਦ ਗਾਵਣ ਆਈਆ ॥

राग रतन परवार परीआ सबद गावण आईआ ॥
raag ratan parvaar paree-aa sabad gaavan aa-ee-aa.

ਸਬਦੋ ਤ ਗਾਵਹੁ ਹਰੀ ਕੇਰਾ ਮਨਿ ਜਿਨੀ ਵਸਾਇਆ ॥
सबदो त गावहु हरी केरा मनि जिनी वसाइआ ॥
sabdo ta gaavhu haree kayraa man jinee vasaa-i-aa.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਅਨੰਦੁ ਹੋਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥੧॥
कहै नानकु अनंदु होआ सतिगुरू मै पाइआ ॥१॥
kahai Nanak anand ho-aa satguroo mai paa-i-aa.

ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥
ए मन मेरिआ तू सदा रहु हरि नाले ॥
ay man mayri-aa too sadaa rahu har naalay.

ਹਰਿ ਨਾਲਿ ਰਹੁ ਤੂ ਮੰਨ ਮੇਰੇ ਦੂਖ ਸਭਿ ਵਿਸਾਰਣਾ ॥
हरि नालि रहु तू मंन मेरे दूख सभि विसारणा ॥

har naal rahu too man mayray dookh sabh visaarnaa.

ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਓਹੁ ਕਰੇ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰਣਾ ॥

अंगीकारु ओहु करे तेरा कारज सभि सवारणा ॥

angeekaar oh karay tayraa kaaraj sabh savaarnaa.

ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੇ ॥

सभना गला समरथु सुआमी सो किउ मनहु विसारे ॥

sabhnaa galaa samrath su-aamee so ki-o manhu visaaray.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮੰਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥੨॥

कहै नानकु मंन मेरे सदा रहु हरि नाले ॥२॥

kahai Nanak man mayray sadaa rahu har naalay.

ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ॥

साचे साहिबा किआ नाही घरि तेरै ॥

saachay saahibaa ki-aa naahee ghar

tayrai.

ਘਰਿ ਤ ਤੇਰੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਸੁ ਪਾਵਏ ॥
घरि त तेरै सभु किछु है जिसु देहि सु पावए ॥
ghar ta tayrai sabh kichh hai jis deh so paav-ay.

ਸਦਾ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ ਤੇਰੀ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਾਵਏ ॥
सदा सिफति सलाह तेरी नामु मनि वसावए ॥
sadaa sifat salaah tayree naam man vasaava-ay.

ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਵਾਜੇ ਸਬਦ ਘਨੇਰੇ ॥
नामु जिन कै मनि वसिआ वाजे सबद घनेरे ॥
naam jin kai man vasi-aa vaajay sabad ghanayray.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ॥੩॥
कहै नानकु सचे साहिब किआ नाही घरि तेरै ॥३॥
kahai Nanak sachay saahib ki-aa naahee ghar tayrai.

ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੋ ॥
साचा नामु मेरा आधारो ॥
saachaa naam mayraa aaDhaaro.

ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਮੇਰਾ ਜਿਨਿ ਭੁਖਾ ਸਭਿ ਗਵਾਈਆ ॥
साचु नामु अधारु मेरा जिनि भुखा सभि गवाईआ ॥
saach naam aDhaar mayraa jin bhukhaa sabh gavaa-ee-aa.

ਕਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖ ਮਨਿ ਆਇ ਵਸਿਆ ਜਿਨਿ ਇਛਾ ਸਭਿ ਪੁਜਾਈਆ ॥
करि साँति सुख मनि आइ वसिआ जिनि इछा सभि पुजाईआ ॥
kar saa^{N}t sukh man aa-ay vasi-aa jin ichhaa sabh pujaa-ee-aa.

ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਵਿਟਹੁ
सदा कुरबाणु कीता गुरू विटहु
sadaa kurbaan keetaa guroo vitahu

ਜਿਸ ਦੀਆ ਏਹਿ ਵਡਿਆਈਆ ॥
जिस दीआ एहि वडिआईआ ॥
jis dee-aa ayhi vadi-aa-ee-aa.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਸਬਦਿ ਧਰਹੁ ਪਿਆਰੋ ॥
कहै नानकु सुणहु संतहु सबदि धरहु पिआरो ॥
kahai Nanak sunhu santahu sabad Dharahu pi-aaro.

ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੋ ॥੪॥
साचा नामु मेरा आधारो ॥४॥
saachaa naam mayraa aaDhaaro.

ਵਾਜੇ ਪੰਚ ਸਬਦ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਸਭਾਗੈ ॥
वाजे पंच सबद तितु घरि सभागै ॥
vaajay panch sabad tit ghar sabhaagai.

ਘਰਿ ਸਭਾਗੈ ਸਬਦ ਵਾਜੇ ਕਲਾ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਧਾਰੀਆ ॥
घरि सभागै सबद वाजे कला जितु घरि धारीआ ॥
ghar sabhaagai sabad vaajay kalaa jit ghar Dhaaree-aa.

ਪੰਚ ਦੂਤ ਤੁਧੁ ਵਸਿ ਕੀਤੇ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿਆ ॥

पंच दूत तुधु वसि कीते कालु कंटकु मारिआ ॥

panch doot tuDh vas keetay kaal kantak maari-aa.

ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ਪਾਇਆ ਤੁਧੁ ਜਿਨ ਕਉ ਸਿ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਕੈ ਲਾਗੇ ॥

धुरि करमि पाइआ तुधु जिन कउ सि नामि हरि कै लागे ॥

Dhur karam paa-i-aa tuDh jin ka-o se naam har kai laagay.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਤਹ ਸੁਖੁ ਹੋਆ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ॥੫॥

कहै नानकु तह सुखु होआ तितु घरि अनहद वाजे॥५॥

kahai Nanak tah sukh ho-aa tit ghar anhad vaajay.

ਅਨਦੁ ਸੁਣਹੁ ਵਡਭਾਗੀ ਹੋ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥

अनदु सुणहु वडभागी हो सगल मनोरथ पूरे ॥

anand sunhu vadbhaagee ho sagal

manorath pooray.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਉਤਰੇ ਸਗਲ ਵਿਸੂਰੇ ॥
पारब्रह्मु प्रभु पाइआ उतरे सगल विसूरे ॥
paarbarahm parabh paa-i-aa utray sagal visooray.

ਦੂਖ ਰੋਗ ਸੰਤਾਪ ਉਤਰੇ ਸੁਣੀ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥
दूख रोग संताप उतरे सुणी सची बाणी ॥
dookh rog santaap utray sunee sachee banee.

ਸੰਤ ਸਾਜਨ ਭਏ ਸਰਸੇ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣੀ ॥
संत साजन भए सरसे पूरे गुर ते जाणी ॥
sant saajan bha-ay sarasay pooray gur tay jaanee.

ਸੁਣਤੇ ਪੁਨੀਤ ਕਹਤੇ ਪਵਿਤੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥
सुणते पुनीत कहते पवितु सतिगुरु रहिआ भरपूरे ॥
suntay puneet kahtay pavit satgur rahi-aa bharpooray.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗੇ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥੪੦॥

बिनवंति नानकु गुर चरण लागे वाजे अनहद तूरे ॥४०॥

binvant Nanak gur charan laagay vaajay anhad tooray.

ਮੁੰਦਾਵਣੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

मुंदावणी महला ५ ॥

mundaavanee mahalla 5.

ਥਾਲ ਵਿਚਿ ਤਿੰਨਿ ਵਸਤੂ ਪਈਓ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਵੀਚਾਰੋ ॥

थाल विचि तिंनि वसतू पईओ सतु संतोखु वीचारो ॥

thaal vich tinn vastoo pa-ee-o sat santokh veechaaro.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਪਇਓ ਜਿਸ ਕਾ ਸਭਸੁ ਅਧਾਰੋ ॥

अंम्रित नामु ठाकुर का पइओ जिस का सभसु अधारो ॥

amrit naam thaakur kaa pa-i-o jis kaa sabhas aDhaaro.

ਜੇ ਕੋ ਖਾਵੈ ਜੇ ਕੋ ਭੁੰਚੈ ਤਿਸ ਕਾ ਹੋਇ ਉਧਾਰੋ ॥
जे को खावै जे को भुंचै तिस का होइ उधारो ॥
jay ko khaavai jay ko bhunchai tis kaa ho-ay uDhaaro.

ਏਹ ਵਸਤੁ ਤਜੀ ਨਹ ਜਾਈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਰਖੁ ਉਰਿ ਧਾਰੋ ॥
एह वसतु तजी नह जाई नित नित रखु उरि धारो ॥
ayh vasat tajee nah jaa-ee nit nit rakh ur Dhaaro.

ਤਮ ਸੰਸਾਰੁ ਚਰਨ ਲਗਿ ਤਰੀਐ ਸਭੁ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੋ ॥੧॥
तम संसारु चरन लगि तरीऐ सभु नानक ब्रह्म पसारो ॥१॥
tam sansaar charan lag taree-ai sabh Nanak barahm pasaaro.

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥
सलोक महला ५ ॥
salok mahalla 5.

ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਤੋ ਨਾਹੀ ਮੈਨੋ ਜੋਗੁ ਕੀਤੋਈ ॥
तेरा कीता जातो नाही मैनो जोगु कीतोई ॥
tayraa keetaa jaato naahee maino jog keeto-ee.

ਮੈ ਨਿਰਗੁਣਿਆਰੇ ਕੋ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਆਪੇ ਤਰਸੁ ਪਇਓਈ ॥
मै निरगुणिआरे को गुणु नाही आपे तरसु पइओई ॥
mai nirguni-aaray ko gun naahee aapay taras pa-i-o-ee.

ਤਰਸੁ ਪਇਆ ਮਿਹਰਾਮਤਿ ਹੋਈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਜਣੁ ਮਿਲਿਆ ॥
तरसु पइआ मिहरामति होई सतिगुरु सजणु मिलिआ ॥
taras pa-i-aa mihraamat ho-ee satgur sajan mili-aa.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਜੀਵਾਂ ਤਨੁ ਮਨੁ ਥੀਵੈ ਹਰਿਆ ॥੧॥
नानक नामु मिलै ताँ जीवाँ तनु मनु थीवै हरिआ ॥१॥
Nanak naam milai taa^{N} jeevaa^{N} tan man theevai hari-aa.

ਪਉੜੀ ॥
पउड़ी ॥
pa-orhee.

ਤਿਥੈ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਜਿਥੈ ਕੋਇ ਨਾਹਿ ॥
तिथै तू समरथु जिथै कोइ नाहि ॥
tithai too samrath jithai ko-ay naahi.

ਓਥੈ ਤੇਰੀ ਰਖ ਅਗਨੀ ਉਦਰ ਮਾਹਿ ॥
ओथै तेरी रख अगनी उदर माहि ॥
othai tayree rakh agnee udar maahi.

ਸੁਣਿ ਕੈ ਜਮ ਕੇ ਦੂਤ ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਛਡਿ ਜਾਹਿ ॥
सुणि कै जम के दूत नाइ तेरै छडि जाहि ॥
sun kai jam kay doot naa-ay tayrai chhad jaahi.

ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਅਸਗਾਹੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਰਿ ਪਾਹਿ ॥
भउजलु बिखमु असगाहु गुर सबदी पारि पाहि ॥
bha-ojal bikham asgaahu gur sabdee paar paahi.

ਜਿਨ ਕਉ ਲਗੀ ਪਿਆਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੇਇ ਖਾਹਿ ॥
जिन कउ लगी पिआस अंमृतु सेइ खाहि ॥
jin ka-o lagee pi-aas amrit say-ay khaahi.

ਕਲਿ ਮਹਿ ਏਹੋ ਪੁੰਨੁ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਹਿ ॥
कलि महि एहो पुंनु गुण गोविंद गाहि ॥
kal meh ayho punn gun govind gaahi.

ਸਭਸੈ ਨੋ ਕਿਰਪਾਲੁ ਸਮ੍ਹਾਲੇ ਸਾਹਿ ਸਾਹਿ ॥
सभसै नो किरपालु सम्हाले साहि साहि ॥
sabhsai no kirpaal sam^H^aalay saahi saahi.

ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਜਾਇ ਜਿ ਆਵੈ ਤੁਧੁ ਆਹਿ॥੯॥

बिरथा कोइ न जाइ जि आवै तुधु आहि॥९॥

birthaa ko-ay na jaa-ay je aavai tuDh aahi.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥

सलोकु मः ५ ॥

salok mahalla 5.

ਅੰਤਰਿ ਗੁਰੁ ਆਰਾਧਣਾ ਜਿਹਵਾ ਜਪਿ ਗੁਰ ਨਾਉ ॥

अंतरि गुरु आराधणा जिहवा जपि गुर नाउ ॥

antar gur aaraaDh-naa jihvaa jap gur naa-o.

ਨੇਤ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੇਖਣਾ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਨਣਾ ਗੁਰ ਨਾਉ ॥

नेत्री सतिगुरु पेखणा स्रवणी सुनणा गुर नाउ ॥

naytree satgur paykh-naa sarvanee sunnaa gur naa-o.

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਠਾਉ ॥

सतिगुर सेती रतिआ दरगह पाईऐ ठाउ ॥

satgur saytee rati-aa dargeh paa-ee-ai thaa-o.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਏਹ ਵਥੁ ਦੇਇ ॥
कहु नानक किरपा करे जिस नो एह वथु देइ ॥
kaho Nanakkirpaa karay jis no ayh vath day-ay.

ਜਗ ਮਹਿ ਉਤਮ ਕਾਢੀਅਹਿ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥੧॥
जग महि उतम काढीअहि विरले केई केइ ॥१॥
jag meh utam kaadhee-ah virlay kay-ee kay-ay.

ਮਃ ੫ ॥
मः ५ ॥
mahalla 5.

ਰਖੇ ਰਖਣਹਾਰਿ ਆਪਿ ਉਬਾਰਿਅਨੁ ॥
रखे रखणहारि आपि उबारिअनु ॥
rakhay rakhanhaar aap ubaari-an.

ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਇ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿਅਨੁ ॥
गुर की पैरी पाइ काज सवारिअनु ॥
gur kee pairee paa-ay kaaj savaari-an.

ਹੋਆ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵਿਸਾਰਿਅਨੁ ॥
होआ आपि दइआलु मनहु न विसारिअनु ॥
ho-aa aap da-i-aal manhu na visaari-an.

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਭਵਜਲੁ ਤਾਰਿਅਨੁ ॥
साध जना कै संगि भवजलु तारिअनु ॥
saaDh janaa kai sang bhavjal taari-an.

ਸਾਕਤ ਨਿੰਦਕ ਦੁਸਟ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਬਿਦਾਰਿਅਨੁ ॥
साकत निंदक दुसट खिन माहि बिदारिअनु ॥
saakat nindak dusat khin maahi bidaari-an.

ਤਿਸੁ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਟੇਕ ਨਾਨਕ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ॥
तिसु साहिब की टेक नानक मनै माहि ॥
tis saahib kee tayk Nanak manai maahi.

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਜਾਹਿ ॥੨॥

जिसु सिमरत सुखु होइ सगले दूख जाहि ॥२॥

jis simrat sukh ho-ay saglay dookh jaahi.